

گاهشمار زندگی و آثار پل الوار^۱

۱۸۹۴. در ساعت یازده و نیم صبح روز ششم اکتبر، کلمان اوژن گرندل، حسابدار ۲۴ ساله با ژان - ماری کوزن خیاط ۱۹ ساله، در شهرداری اپینه سورسین (فرانسه) پیمان زناشویی می‌بندند.

۱۸۹۵. روز چهاردهم دسامبر، ژان - ماری گرندل در بلوار ژول گد (سن دنی)، شماره ۴۶ پسری به دنیا می‌آورد که نامش را اوژن - امیل - پل می‌نهند.

۱۹۰۰. کلمان - اوژن گرندل از حرفه‌ی حسابداری دست می‌کشد و یک بنگاه معاملات املاک را در حومه‌ی شهر دایر می‌کند.

۱۹۰۱. اوژن - امیل - پل گرندل، پل الوار آینده، ابتدا در مدرسه‌ی سن - دنی و سپس در مدرسه‌ی اولنه سو بوآ به تحصیل می‌پردازد.

۱۹۰۸. خانواده‌ی گرندل در پاریس سکنی می‌گزینند. گرندل جوان در مدرسه‌ی خیابان کلینیانکور تحصیلاتش را ادامه می‌دهد و سال بعد با استفاده از کمک هزینه‌ی تحصیلی وارد مدرسه‌ی گلبر می‌شود.

۱۹۱۱. اوژن - امیل - پل به دلیل بیماری از ادامه‌ی تحصیل باز می‌ماند.

۱۹۱۲. سامبر: وی در اسایشگاه مسلولین کلاوادل (سویس) بستری می‌شود. در آنجا با دختری روس به نام هلنا دیمیتری یونا دیاکونوا آشنا می‌شود و نام گالا را بر او می‌نهد.

۱۹۱۳. پل و گالا تصمیم به ازدواج می‌گیرند.

اول دسامبر: نخستین مجموعه اشعار الوار تحت عنوان اشعار نخستین به نام پل - اوژن گرندل، با حمایت مالی مادرش منتشر می‌شود.

^۱ برگرفته از کتاب «تنهایی جهان»، گزیده‌ی اشعار پل الوار، ترجمه‌ی محمدرضا پارسایار، تهران، هرمس، ۱۳۸۹

او در همان ماه در نشریه‌ی آثار نو، دو قطعه شعر با نام‌های «زنان مقدس» و «ورلن» را به چاپ می‌رساند.

۱۹۱۴. ژانویه: نشریه‌ی آتش، «دیوانه سخن می‌گوید» را از الوار منتشر می‌کند و کمی بعد، نشریه آثار نو، اشعار منشور کوتاهی را تحت عنوان «گفتگوهای بیهودگان» با مقدمه‌ای از گالا چاپ می‌کند. فوریه: الوار که ظاهراً شفا یافته، آسایشگاه مسلولین کلاوادل را ترک می‌کند. گالا نیز به روسیه می‌رود.
اوت: آغاز جنگ جهانی اول. در همین ماه، نشریه‌ی آتش شعر سه قطعه‌ای «دیوانه» را از پ. او گرندل منتشر می‌کند.
دسامبر: الوار وارد ارتش می‌شود.

۱۹۱۵. وی ابتدا در هنگ ۲۱ توپخانه، و اندکی بعد، به عنوان پرستار ارتش انجام وظیفه می‌کند.

۱۹۱۶. اوت: پل اوژن- گرندل به عنوان پرستار در بیمارستان شماره‌ی ۱۸ ارتش نزدیک خط مقدم خدمت می‌کند. وی ده قطعه شعر کوتاه را با عنوان «وظیفه» در ۱۷ نسخه (به عبارتی در ۲۰ نسخه) تکثیر و در میان نظامیان توزیع می‌کند و برای نخستین بار در زیر اشعارش نام پل الوار را می‌نویسد. بدین ترتیب نام خانوادگی مادر بزرگش (مادر مادرش) را جایگزین نام خانوادگی خود می‌کند.
سپتامبر: گالا به پاریس بازمی‌گردد.

هزاران مجروح جنگی به بیمارستان شماره‌ی ۱۸ ارتش منتقل می‌شوند. درد و رنج آنان الوار را منقلب می‌کند. او نشریه‌ی کلاه سرخ بولو پاشا را (که چندی بعد تیرباران می‌شود) می‌خواند و به عقاید صلح جویانه‌ی او تأسی می‌جوید. اما با وجود چنین روحیه‌ای، از طریق سلسله مراتب تقاضا می‌کند که بار دیگر در رسته‌ی توپخانه خدمت کند.
۲۸ دسامبر: در نامه‌ای به بهترین دوستش، گونون، اعلام می‌کند که به هنگ ۹۵ توپخانه پیوسته است.

۱۹۱۷. ژانویه: به واحد خود در جبهه ملحق می‌شود.

۲۱ فوریه: با استفاده از یک مرخصی سه روزه، در پاریس با گالا پیوند زناشویی می‌بندد.

مارس: به دلیل برونشیت حاد به بیمارستان آمی ین می‌رود.

مه: در پی وخامت بیماری، به بیمارستان پاری - پلاژ منتقل می‌شود.

از آن پس دیگر بخ خط مقدم نمی‌رود، بلکه تنها در پشت جبهه خدمت می‌کند.

۳۱ ژوئیه: کتاب وظیفه و نگرانی، اثر الوار منتشر می‌شود.

۱۹۱۸. ۱۱ مه: گالا دختری به دنیا می‌آورد و نامش را سِسیل می‌نهند.

ژوئیه: الوار اشعاری را برای صلح منتشر می‌کند و این علاقه‌ی ژان پلان را به آشنایی با شاعر برمی‌انگیزد.
۱۱ نوامبر: امضای پیمان صلح.

۱۹۲۰. فوریه: نخستین شماره‌ی نشریه‌ی ضرب المثل‌ها که الوار آن را اداره می‌کند منتشر می‌شود.

۲۶ مه: الوار در جشنواره‌ی دادا حضوری فعال دارد.

سپتامبر: نشریه‌ی نو فرانسه، یازده هائیکو از الوار را تحت عنوان «برای اینجا زیستن» به چاپ می‌رساند.

۱۹۲۱. ۱۵ فوریه: نیازهای زندگی و پیامد رویاها.

۱۸ مارس: مکررات، با تصاویری از ماکس ارنست.

۲۵ ژوئن: تیره بختی فناپذیران، با همکاری ماکس ارنست.

۱۹۲۳. ژوئیه: آخرین شب نشینی دادا در تئاتر میشل پاریس. لویی آراگن، آندره بروتون، بنژامن پره و الوار نهضت داداییسم را رها می‌کنند.

۱۹۲۴. مارس: الوار، دستخوش تناقضات، می‌اندیشد که «همه چیز را بزداید». در ۲۴ مارس، در ماریسی به قصد سفر به دور دنیا سوار کشتی می‌شود. روز بعد، مردن از نمردن منتشر می‌شود. وی در آغاز مجموعه اظهار می‌دارد: «برای ساده کردن همه چیز، آخرین کتابم را به آندره بروتون اهدا می‌کنم».

اکتبر: گشایش «دفتر مطالعات سورئالیستی». بازگشت به پاریس.

۱۸ اکتبر: یک جسد، نخستین متن سورئالیستی گروهی، به امضای آراگن، بروتون، دل تی، دریو لاروشل، الوار و فیلیپ سوپو انتشار می‌یابد.

نوامبر: بروتون نخستین بیانیه‌ی سورئالیسم را منتشر می‌کند.

۱۹۲۵. ۲۷ ژانویه: بیست و شش سورئالیست، از جمله الوار، طی بیانیه‌ای اعلام می‌دارند که «سورئالیسم راهی است برای رهایی روان و هرچیز مشابه».

ژانویه: «۱۵۲ ضرب المثل باب سلیقه روز» با همکاری بنژامن پره.

۱۲ ژوئن: ژاک پرور و ایو تانگی به سورئالیست‌ها می‌پیوندند.

۱۹۲۶. ۲۷ مه: الوار به حزب کمونیست می پیوندد و با نشریه‌ی «روشنی» همکاری می کند.

۸ سپتامبر: پایتخت درد.

۱۲ دسامبر: زوایای پنهان زندگی یا هرم انسانی.

۱۹۲۷. نوامبر: کمایش هرشب، سوررئالیست‌ها در خانه بروتون می آیند.

۱۹۲۸. ژوئن: از ماه مارس، الوار در آسایشگاه مسلولین آروزا بستری می شود و سراسر زمستان را در آنجا می گذراند.

۱۹۲۹. ۱۹ مارس: عشق، شعر.

۱۹۳۰. ۲۰ آوریل: «کند کردن کارها»، با همکاری آندره بروتون و رنه شار.

مه: الوار با نوش آشنا می شود. نام حقیقی وی ماریا بنز است.

۱۵ اکتبر: پایدار.

۲۴ نوامبر: آبستنی مقدس با همکاری آندره بروتون.

۱۵ دسامبر: الوار و گالا برای همیشه همدیگر را ترک می کنند.

۱۹۳۲. ۲۵ ژوئن: زندگی بی واسطه.

۱۹۳۳. ژانویه: چون دو قطره آب.

۱۹۳۴. ۲۱ اوت: پل الوار با نوش ازدواج می کند

دسامبر: گل سرخ همگان.

۱۹۳۵. ژانویه - فوریه: الوار که از بیماری رنج می برد، در داوو اقامت می گزیند.

اواخر مارس تا اوایل آوریل: بروتون و الوار برای گشایش نمایشگاه سوررئالیست‌ها در چکسلواکی به پراگ می روند.

آن‌ها چند کنفرانس برگزار می کنند و در رادیو صحبت می کنند.

ژوئیه: شب‌های مشترک با دو طرح از سالوادور دالی.

۲۴ اکتبر: آسان.

۱۹۳۶. الوار برای یک دوره سخنرانی به اسپانیا می‌رود. در چهارم فوریه، درباره‌ی «پابلو پیکاسو، نقاش و شاعر» نطقی ایراد می‌کند.

۵ مه: «یادداشت‌هایی در باب شعر»، با همکاری آندره بروتون. در همین ماه الوار در کورنوای اقامت می‌کند و برای «نمایشگاه بین‌المللی سوررئالیسم» در لندن، متن سخنرانی‌اش را آماده می‌کند.

۳ ژوئن: هوای آزاد.

۵ ژوئن: تکیه‌گاه.

۱۱ ژوئن: - ۴ ژوئیه: نمایشگاه بین‌المللی «سوررئالیسم» در لندن.

۲۴ ژوئن: سخنرانی الوار با عنوان «قطعیت شاعرانه» در لندن.

۱۵ اکتبر: چشم‌های بارور با یک پرتره و چهار تصویر از پابلو پیکاسو.

۱۹۳۷. ۲۶ ژانویه: انتشار قطعیت، شاعرانه متن سخنرانی الوار در لندن.

۱۰ نوامبر: دست‌های آزاد.

۱۵ دسامبر: نخستین مناظر قدیمی.

۲۰ دسامبر: برخی واژه‌ها که تا به امروز به طرزی شگفت برایم منع شده‌بود.

۱۹۳۸. ژانویه - فوریه: «نمایشگاه بین‌المللی سوررئالیسم» در پاریس، در گالری هنرهای زیبا به سرپرستی بروتون و الوار. «فرهنگ مختصر سوررئالیسم» که با همکاری آندره بروتون تدوین گردیده، انتشار می‌یابد و در نمایشگاه به معرض فروش گذاشته می‌شود.

۱۰ مارس: روند طبیعی.

آوریل: همبستگی.

سپتامبر - اکتبر: بروتون پس از اقامت در مکزیکو و ملاقات با لئون تروتسکی (در ماه ژوئیه)، به پاریس باز می‌گردد و «فدراسیون بین‌المللی هنر انقلابی مستقل» را پایه‌گذاری می‌کند، الوار، که با کمونیست‌ها رابطه دارد، به موضع بروتون اعتراض می‌کند. در نتیجه، روابط آنان تیره می‌شود.

۱۹۳۹. ۶ مه: ترانه تام.

۳۰ مه: الوار گزیده‌ای از نوشته‌های بودلر را منتشر می‌کند و مقدمه‌ای بر آن می‌نویسد.

۳ ژوئن: در دیدرس.

بازی‌های گنگ، عروسک، شامل چهارده قطعه شعر.

۳ سپتامبر: آغاز جنگ جهانی دوم. الوار با درجه ستوانی وارد ارتش می‌شود.

۱۴ ژوئن: آلمانی‌ها وارد پاریس می‌شوند.

۲۵ ژوئن: امضای قرارداد متارکه‌ی جنگ با آلمان. الوار ارتش را ترک می‌کند و به پاریس باز می‌گردد.

اکتبر: کتاب باز (۱۹۳۸ - ۱۹۴۰).

۱۹۴۱. آوریل: اخلاق خواب، با طرح‌هایی از رنه ماگریت.

روی شیب‌های زیرین، با مقدمه‌ی ژان پلان و پرتره‌ای از پیکاسو.

۱۹۴۲. کتاب باز، جلد دوم (۱۹۳۹ - ۱۹۴۱).

شب آخر.

ژوئیه: شعر بی‌اختیار و شعر آگاهانه.

الوار که مدتی است از مبارزه دست کشیده، تقاضای عضویت مجدد در حزب کمونیست را می‌کند. فعالیت این حزب در آن دوران غیر قانونی اعلام شده بود.

حدود پانزدهم سپتامبر: انتشار نخستین شماره‌ی نامه‌های فرانسوی، به طور مخفیانه.

آخر سپتامبر: شعر و حقیقت ۱۹۴۲ الوار برای محدوده‌ی شمال «کمیته‌ی ملی نویسندگان» را بنیان می‌نهد.

پایان اکتبر: در پی انتشار شعر و حقیقت ۱۹۴۲، پلیس فعالیت‌های الوار را زیر نظر می‌گیرد. الوار بناچار محل اقامتش را ترک می‌کند و پنهان می‌شود.

۱۹۴۳. مارس: پیر ویون با دشواری بسیار الوار را می‌یابد و او را از عضویت مجددش در حزب کمونیست فرانسه آگاه می‌کند.

۱۴ ژوئیه: فخر شاعران به طور پنهانی از سوی انتشارات مینویی چاپ و منتشر می‌شود. الوار نام جعلی موریس اروان را برای سراینده اشعار بر می‌گزیند.

نوامبر: الوار به جنوب می‌رود و مخفیانه در بیمارستان روانی سن - البان نزد دکتر لوسین بونافه اقامت می‌کند.

دسامبر: هفت چکامه عشق در رزم، با نام جعلی ژان دوآ، از سوی امارژه در سن فلور منتشر می‌شود. ۱۹۴۴. مارس: الوار به پاریس باز می‌گردد.

آوریل: تخت، میز به طور پنهانی بدون ذکر ماه و روز در ژنو انتشار می‌یابد.

اول مه: فخر شاعران جلد دوم. اروپا مخفیانه از سوی انتشارات مینویی منتشر می‌شود. در این مجموعه، الوار دسته‌ای از اشعارش را با نام ژان دو و دسته‌ای دیگر را با نام موریس اروان امضا می‌کند.
مه: الوار با همکاری لویی پارو نشریه‌ی جاوید را تأسیس می‌کند و در ماه‌های ژوئن و ژوئیه دو شماره را پنهانی منتشر می‌کند. پس از رهایی پاریس، این نشریه به طور علنی تا سپتامبر ۱۹۴۵ چاپ می‌شود.

اول ژوئیه: شایستگان آزادی

اوت، کلامی چند خطاب به آقای دوبوفه.

۲۵ اوت: آزادی پاریس.

۹ دسامبر: آتنا.

۱۵ دسامبر: در وعده گاه آلمان‌ها

۱۸ دسامبر: «به پابلو پیکاسو».

۱۹۴۵. ۱۵ آوریل: در آوریل ۱۹۴۴ پاریس هنوز نفس می‌کشد!

بدل سایه، با طرح‌هایی از آندره بوذن.

مه: آلمان تسلیم می‌شود.

۴ ژوئیه: جامه دار جلف.

۱۷ نوامبر: اندیشه بلند عاشقانه، با تصویری از نوش الوار اثر پیکاسو.

اول دسامبر: آرزو.

۱۹۴۶. ۳ ژانویه: شعر بی وقفه.

۳۱ ژانویه: خاطرات دیوانه خانه.

آوریل: الوار و همسرش به چکسلواکی می‌روند. پنجم آوریل در پراگ پل الوار یک کنفرانس در زمینه‌ی «شعر در خدمت

حقیقت» و نه کنفرانس در زمینه‌ی «شعر معاصر فرانسه» برگزار می‌کند. امروز

۱۲ آوریل در براتیسلاوا نخستین کنفرانس را تجدید می‌کند. الوار برای برگزاری یک دوره سخنرانی، از چکسلواکی به ایتالیا

می‌رود. سپس از یوگسلاوی و یونان دیدن می‌کند.

۱۱ نوامبر: میل شدید تداوم.

۲۰ نوامبر: موضوع واژه‌ها و تصاویر.

۲۸ نوامبر: الوار که یک هفته است به دلیل بیماری در موتانا ورمالا (سوئیس) اقامت گزیده از درگذشت ناگهانی نوش آگاهی می‌یابد و در می‌یابد که مراسم خاکسپاری وی سه روز بعد در پاریس برگزار می‌شود.
۱۹۴۷. ۱۶ ژوئن: زمان لبریز می‌شود، با نام مستعار دیدیه دروش.

سپتامبر: الوار به لندن می‌رود.

نوامبر: پیکرهای بیادماندنی با نام مستعار برن.

۲۱ نوامبر بهترین گزیده اشعار آن است که برای خود تهیه می‌کنیم. ۱۸۱۸ - ۱۹۱۸. این مجموعه از شاتوبریان تا ورودی را دربر می‌گیرد. الوار در مقام برگزیننده‌ی اشعار چند سطری را با عنوان « به دوستانم » در ابتدای کتاب می‌نویسد.
۱۶ دسامبر: درون چشم انداز، ۸ شعر نمایان، با همکاری ماکس ارنست.
۱۹۴۸. آوریل: الوار همراه پیکاسو به لهستان می‌رود و در کنگره صلح وروکلا و شرکت می‌کند.
۳۰ آوریل: دیدن.

مه: نخستین اشعار ۱۹۱۳ - ۱۹۲۱ این اثر با اثری به همین نام که در ۱۹۱۳ منتشر شد، هیچ وجه اشتراکی ندارد.
۱۶ مه: ژاک وین یا هنر باشکوه.

۷ ژوئن: اشعار سیاسی، با مقدمه‌ی آراگن.

ژوئیه: چشم اندازها.

۲۴ سپتامبر: پیکرهای بیادماندنی.

۱۹۴۹. ۲۰ تا ۲۵ آوریل: الوار به عنوان نماینده‌ی کنگره‌ی جهانی صلح جلسات این کنگره در پاریس شرکت می‌کند.
مه: لدا.

۱۵ مه: موسم عشق.

اواخر مه - اوایل ژوئن: الوار همراه ایو فازژ به مقدونیه می‌رود و چند روزی را در کنار پارتیزان‌های یونانی در کوه گراموس می‌گذراند.

او به بوداپست می‌رود و در کنار پابلو نرودا در مراسم بزرگداشت ساندور الکساندر پتوفی که به مناسبت صدمین سالگرد درگذشت وی برگزار می‌شود شرکت می‌کند.

۵ سپتامبر: دوستش دارم، دوستم داشت.

سپتامبر: الوار به عنوان نماینده‌ی «کنگره‌ی جهانی صلح» در اجلاس مکزیکو شرکت می‌کند. او در ماه اکتبر همراه دومینیک لمور به پاریس باز می‌گردد. بعدها، در سال ۱۹۵۱، الوار و لمور پیوند زناشویی می‌بندند.

۱۰ نوامبر: درس اخلاق.

۱۹۵۰. ۱۵ آوریل: بزرگداشت شهدا و مبارزان گتو ورشو.

۱۷ آوریل: الوار و دومینیک لمور به چکسلواکی می‌روند. آن‌ها در پراگ در نمایشگاهی که به زندگی و آثار مایاکفسکی اختصاص یافته شرکت می‌کنند. الوار مدتی در صوفیه اقامت می‌کند و پس از آن برای شرکت در مراسم اول ماه مه به مسکو می‌رود. او از لنینگراد نیز دیدن می‌کند

۸ دسامبر: احترامات.

۲۰ فوریه: توان گفتن همه چیز.

ملاحظات در باب پرسش‌نامه.

نخستین جنگ زنده‌ی شعر گذشته. گزیده اشعار سده‌های هفده و هجده، به انتخاب پل الوار و با مقدمه‌ای به قلم وی.

۸ اکتبر: کوزه می‌تواند زیباتر از آب باشد؟

اکتبر: سیمای صلح، با بیست و نه لیتوگرافی از پابلو پیکاسو.

دسامبر: «ققنوس».

«دریایی».

۱۹۵۲. فوریه: الوار در ژنو کنفرانسی در زمینه‌ی «شعر موقعیت» برگزار می‌کند. الوار به نمایندگی از سوی ملت فرانسه، از ۲۵ تا ۴ مارس، به همراه ژان هوگو در تظاهراتی که در مسکو به مناسبت صد و پنجاهمین سالگرد ولادت ویکتور هوگو و صدمین سالگرد درگذشت گوگول برگزار می‌شود، شرکت می‌کند. در جریان این تظاهرات الوار چند نطق کوتاه، به ویژه در انستیتو گورکی، ایراد می‌کند.

۵ ژوئیه: اشعار کریستو بوتف، ترجمه از بلغاری، اقتباس از پل الوار.

اوت: در جریان تعطیلات در بیناک (دوردونی)، الوار کاخ تهیدستان را ساخته و پرداخته می‌کند. این اثر برایش به منزله‌ی

پیام مهمی است که برای مجموعه شعر بی وقفه ۲ تدارک می‌بیند. این مجموعه در ۱۱ فوریه ۱۹۵۳ منتشر می‌شود.

سپتامبر: در نخستین روزهای ماه یک حمله قلبی موجب می‌شود که الوار به پاریس بشتابد و تحت مراقبت قرار گیرد.

جنگ متون هنری، جلد اول. برادران بینا. جلدهای دوم و سوم این جنگ به ترتیب در اکتبر ۱۹۵۳ و اکتبر ۱۹۵۴ منتشر

می‌شود

سپتامبر: کوره راه‌ها و راه‌های شعر.

۱۸ نوامبر: ساعت نه صبح الوار در خانه‌اش واقع در خیابان گراول (شرانتون)، شماره ۵۲ دچار حمله قلبی دیگری

می‌شود.

۲۲ نوامبر: مراسم خاکسپاری پل الوار در گورستان پرلاشز.